

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/19/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320010845
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320010845.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a sudkýň Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci proti obžalovanému K. Y., stíhanému pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn.: 6T/141/2020 zo dňa 30.03.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava III ako nedôvodné z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný K.j Y. uznaný za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 23.5.2020 v čase o 19:22 hod. v Bratislave na ul. X. na tam sa nachádzajúcej zastávke MHD s označením "OD Y." u seba držal 1 ks plastového vrečka s obsahom bielej kryštalickej látky, vo vzťahu ku ktorej bolo vykonanou expertíznou činnosťou zistené, že sa jedná o metamfetamín (pervitin) o celkovej hmotnosti 207 mg a množstvom účinnej látky 74,7 %, ktoré množstvo predstavuje podľa ustálenej súdnej praxe celkom dve obvykle jedno rázové dávky drogy, pričom matamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Súd I. stupňa za uvedený prečin obžalovaného odsúdil podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m/Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 54 Tr. zák. k trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote, hneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor, ktoré špecifikoval písomným podaním doručeným prvostupňovému súdu 13.04.2021, že odvolanie podáva, čo do výroku o uloženom treste, nakoľko má za to, že súdom uložený trest povinnej práce je absolútne nepostačujúci na nápravu páchatela, resp. na dosiahnutie účelu trestu tak, ako to predpokladá § 34 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal najmä na skutočnosť, že obžalovaný spáchal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, keď bol rozsudkom Okresného súdu v Bratislave III, sp. zn. 3T/13/19 zo dňa 28.11.2019, právoplatným dňom vyhlásenia, uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák., a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov (s probačným dohľadom). Obžalovaný je tak tzv. špeciálnym recidivistom, ktorého od páchania ďalšej trestnej činnosti uloženie podmieneného trestu odňatia slobody zjavne

žiadnym spôsobom neodradilo, keďže prakticky necelých šesť mesiacov po právoplatnosti predmetného rozsudku, opätovne prechovával u seba drogy. Na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tak považuje za nevyhnutné obžalovanému uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Navrhol preto odvolaciemu súdu, aby po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku zrušil v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodnúť vo veci sám tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody, a to vo výmere od šiestich do desiatich mesiacov, so zaradením výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V súlade s § 314 Tr. por., v záujme zachovania kontradiktórnosti konania, bolo odvolanie prokurátora zaslané obžalovanému na prípadné vyjadrenie k nemu, čo obžalovaný ku dňu konania a rozhodovania odvolacieho súdu nevyužil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa za splnenia zákonných podmienok podľa § 293 ods. 5 Tr. por. vykonalo v neprítomnosti obžalovaného K. Y., prokurátorka krajskej prokuratúry v konečnom návrhu uviedla, že sa plne pridržiava písomných dôvodov odvolania prokurátora z 13.04.2021 a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol a uložil trest obžalovanému od 6 do 10 mesiacov.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov u nich na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t. j. dovolania, avšak takéto chyby v danom prípade zistené neboli.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli vykonané na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto okresný súd správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Krajský súd si osvojuje skutkové závery prvostupňového súdu, pokiaľ ide o jeho odôvodnenie a to aj ohľadne druhu a výšky uloženého trestu.

Senát odvolacieho súdu primárne poukazuje na to, že skutok popísaný v napadnutom rozsudku sa stal a spáchal ho obžalovaný spôsobom v ňom popísaným. Nemá preto pochybnosti, že skutkové zistenia uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku sú v súlade so stavom veci a je nimi preukázané, že obžalovaný v kritickej dobe a nezákonným spôsobom, uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku, teda neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku.

Prečinu nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá priebehu konania, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. V prejednávanej trestnej veci obžalovaný K. Y. po zákonom poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. urobil na prvostupňovom súde vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo žalovaného skutku v zmysle podanej obžaloby a po zákonom poučení zo strany samosudcu odpovedal kladne na otázky položené mu súdom v zmysle § 333 ods. 3, písm. c/,d/,f/,g/,h/ Tr. por., následne bol poučený podľa príslušných zákonných ustanovení § 257 ods. 5 až 8 Tr. por. o následkoch svojho vyhlásenia. Prokurátor navrhol toto vyhlásenie obžalovaného prijať a súd následne uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný K. Y. urobil na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom dňa 30.03.2021 vyhlásenie o priznaní viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., súd druhého stupňa preskúmal zákonnosť postupu okresného súdu v súvislosti s jeho rozhodnutím o prijatí vyhlásenia obžalovaného a zistil, že v tomto smere konal okresný súd správne a neporušil žiadne procesné ustanovenia. Priznanie viny bolo teda prijaté súdom prvého stupňa v súlade so zákonom a stalo sa nemenným.

Ani krajský súd, podobne ako okresný súd nemal dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach uvedených v obžalobe a preto priznanie viny obžalovaným K. Y. považoval za logický dôsledok dôkazného stavu zisteného a prezentovaného prokurátorom v obžalobe.

Logickým dôsledkom rozhodnutia súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného že je vinný, bol aj ďalší postup súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd, ako súd odvolací, preskúmať, zasahovať, meniť, či prípadne spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa, prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku a v tejto časti obžalovaný ani nebol oprávnený na podanie odvolania.

Napokon odvolaním prokurátora bol napadnutý len výrok o treste, povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaným ustanovením § 317 Tr. por., bolo preskúmanie výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo tomuto výroku, pričom dospel k záveru, že okresným súdom uložený trest povinnej práce bol uložený v súlade so zákonom a nie ani neprimeraným.

Prvostupňový súd odôvodnil uložený druh trestu a jeho výmeru tým, že obžalovaný K. Y. na hlavnom pojednávaní súhlasil s prípadným uložením trestu povinnej práce, že je zdravotne spôsobilý na jeho výkon, že v súčasnosti nie je užívateľom drog a doposiaľ sa ani neliečil od závislosti na omamných látkach, nie je zamestnaný a žije sám v podnájme, kde má prenajatú izbu v 4 izbovom byte a dost mu pomáha aj mama, je slobodný a nemá deti, je vyštudovaný v odbore informačné systémy a služby, pričom naposledy pracoval ako skladník v spoločnosti G.. Z odpisu jeho registra trestov a priestupkov zistil,

že obžalovaný bol v minulosti 2 krát súdne trestaný, pričom dňa 28.11.2019 bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/13/2019, právoplatným 28.11.2019 uznaný vinným zo zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu s probačným dohľadom na dobu 3 roky, do 28.11.2022 a teda, že skutku v tejto trestnej veci sa teda dopustil v priebehu plynutia skúšobnej doby. Pri úvahe o druhu a výške trestu pri rešpektovaní zásad ukladania trestov tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., prihliadol na spôsob spáchania činu - konanie obžalovaného spočívajúce v úmyselnom konaní spočívajúcom v prechovávaní omamnej látky, zavinenie vo forme priameho úmyslu, jeho následok, existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, že sa priznal k spáchaniu skutku a tento úprimne oľutoval, ale aj prítomnosť priťažujúcej okolnosti, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V danom prípade mal samosudca za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal druhovo rovnaký trestný čin v skúšobnej dobe, by bolo v rozpore s primeranosťou trestu, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá týmto spôsobom môže dostať ešte šancu na prevýchovu, keď s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody sú spojené aj následné reštrikcie spočívajúce v obmedzenej možnosti nájsť si prácu a iné. V osobe obžalovaného sa jedná o mladú osobu, ktorá podľa názoru súdu uložením alternatívneho trestu nespojeného s odňatím slobody, môže viesť k jeho náprave a uvedomenia si následkov svojho konania, v opačnom prípade bude sám obžalovaný v budúcnosti musieť znášať následky vo forme najzávažnejšieho zásahu do jeho práv, spočívajúceho v odňatí osobnej slobody a na základe uvedených okolností prípadu, osoby obžalovaného súd uzatvoril, že pre ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného bude postačovať uloženie trestu povinnej práce v rozsahu 200 hodín.

Súd prvého stupňa správne zistil u obžalovaného K. Y. jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), nakoľko obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), že už bol súdne trestaný, teda ich pomer 1:1, čím nebol dôvod na zníženie hornej hranice trestnej sadzby, resp. zvýšenie dolnej hranice o jednu tretinu, čo sa vzťahuje aj na ukladanie trestu povinnej práce.

Vo všeobecnosti je potrebné skonštatovať, že pri ukladaní trestu musí súd vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Túto závažnosť určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody, alebo povinnosť súdu ukladať len trest odňatia slobody.

Pri preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku odvolací súd nezistil žiadny zákonný dôvod na sprísnenie uloženého trestu, resp. na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorého sa prokurátor svojim odvolaním domáhal.

Súd I. stupňa pri ukladaní trestu rešpektoval účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. a jeho druh a výmeru určil v súlade s hľadiskami vyjadrenými v § 34 ods. 4 Tr. zák. Prvostupňový súd nepochybil teda nielen pri právnej kvalifikácii skutku, ale ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ktorý citlivo ukladal tak, aby zodpovedal kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák., s cieľom splniť účel trestu tak z pohľadu generálnej, ako aj individuálnej prevencie. Prvostupňový súd pritom prihliadol na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prevýchovy.

Odvolací súd pritom dodáva, že v zmysle § 34 ods. 1, ods. 2 a ods. 4 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako správne na to poukázal prvostupňový súd.

Podľa § 38 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

V posudzovanom prípade boli splnené zákonné podmienky pre uloženie samostatného trestu povinnej práce v zmysle § 54 Tr. zák., podľa ktorého uvedený druh trestu môže súd uložiť so súhlasom páchatela vo výmere od 40 do 300 hodín, ak ho odsudzuje za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov. Čiže podmienkou uloženia trestu povinnej práce je, že sa tento trest ukladá za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov a súčasne musí byť splnená podmienka, že páchatel s tým musí súhlasiť, čo v danom prípade bolo splnené. Len podľa § 55 ods. 2 Tr. zák. trest povinnej práce súd neuloží, ak je páchatel dlhodobo práceneschopný alebo invalidný.

Z povahy spáchaného prečinu možno konštatovať, že obžalovaný držal 1 ks plastového vrečka s obsahom bielej kryštalickej látky a vykonanou expertíznou činnosťou bolo zistené, že sa jedná o metamfetamín (pervitín) o celkovej hmotnosti 207 mg a množstvom účinnej látky 74,7 %, ktoré množstvo predstavuje podľa ustálenej súdnej praxe celkom dve obvykle jedno rázové dávky drogy. Z dôvodu možnosti postihnutia pre trestný čin osoby, ktorá drogu užíva a odlišenia tohto trestného činu od osoby tzv. dílera drog, bol jednotne definovaný pojem prechovávanie drogy pre vlastnú potrebu, čo predstavuje trojnásobok obvyklej jednorazovej dávky (§ 135 ods. 1 Tr. zák.). Vo väčšom rozsahu sa má na mysli desaťnásobok obvyklej jednorazovej dávky (§ 135 ods. 2 Tr. zák.). Z uvedeného je zrejmé, že nájdené jedno vrečko, obsahujúce dve obvykle jednorázové priemerné dávky drogy u obžalovaného predstavujú množstvo drogy, kedy konanie obžalovaného bolo potrebné právne posúdiť ako základnú skutkovú podstatu prečinu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. Navyiac odvolací súd poukazuje aj na ustanovenie § 10 ods. 1 Tr. zák., že prečinom je a) trestný čin spáchaný z nebanlivosti alebo b) úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov, pričom podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná.

Krajský súd, neakceptujúc odvolacie námietky prokurátora ohľadne nepostačujúceho trestu, ktorý uložil prvostupňový súd obžalovanému, z dôvodu, že je špeciálnym recidivistom a že skutok spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia a tým potrebe uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody, odvolací súd zhodne s prvostupňovým súdom dospel k záveru, že vzhľadom k tomu, že obžalovaný bol doposiaľ „len“ dva krát súdne trestaný a to trestným rozkazom sp. zn. 1T/69/2017 z 01.08.2017, právoplatným 15.11.2018 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., k peňažnému trestu 300,- eur, ktoré odsúdenie má v súčasnosti zahladené, pričom pri ukladaní trestu sa mohlo prihliadať len na ostatné odsúdenie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 28.11.2019 sp. zn. 3T/13/2019 k trestu odňatia slobody 3 roky s podmiennečným odkladom jeho výkonu na 3 roky, ktorá plynie do 28.11.2022 s probačným dohľadom a zákazom požívania omamných látok. V tomto smere má odvolateľ pravdu, že ide o špeciálneho recidivistu, ale z pohľadu závažnosti skutku, išlo o dávky drogy, ktoré obžalovaný u seba prechovával a to pre vlastnú potrebu, ide o prečin, teda trestného činu menšej závažnosti, ako predchádzajúci trestný čin, za ktorý bol odsúdený a najmä z pohľadu, že práve predmetný skutok, ktorého sa dopustil vo vyššie uvedenej skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, bude predmetom skúmania, ohľadne osvedčenia, resp. neosvedčenia obžalovaného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Preto z uvedeného dôvodu uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nie je potrebné, nakoľko s najväčšou pravdepodobnosťou dôjde k jeho premene na nepodmienečný trest, samozrejme po riadne vykonanom dokazovaní a konaní v zmysle zákona aj s probačnou správou. Navyiac uvedené predchádzajúce odsúdenie sa obžalovanému už zohľadnilo v priťažujúcej okolnosti. Napokon trestný zákon v takomto prípade zakazuje len uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu a nevylučuje uloženie iného alternatívneho trestu, nespojeného s odňatím slobody. Napokon obžalovaný nie je nikde zamestnaný a preto uložený trest povinnej práce bude pre spoločnosť prospešný a obžalovaný tak aj povinný tieto povinné práce verejne vykonať.

Odvolaací súd len pre úplnosť dodáva, že podľa § 55 ods. 1, 3, 4, 5 Tr. zák. trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu tohto trestu. Súd môže páchatelovi na túto dobu uložiť aj primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4, smerujúce k tomu, aby viedol riadny život, spravidla mu uloží, aby podľa svojich síl a schopností nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil. Do doby výkonu trestu povinnej práce sa nezapočítava doba, počas ktorej odsúdený a) nemohol vykonávať trest povinnej práce pre dočasnú práceneschopnosť alebo preto, že mu v tejto dobe práca nebola určená, b) vykonával povinnú vojenskú službu alebo inú službu namiesto povinnej vojenskej služby, c) zdržiaval sa v cudzine, d) bol vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci. Trest povinnej práce je odsúdený povinný vykonávať osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu. Ak odsúdený v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, alebo nespĺnil uložené obmedzenia alebo povinnosti, súd premení trest povinnej práce alebo jeho zvyšok na trest odňatia slobody tak, že za každé dve hodiny nevykonanej práce nariadi jeden deň nepodmienečného trestu odňatia slobody a zároveň rozhodne o spôsobe výkonu tohto trestu. Súd môže upustiť od výkonu trestu povinnej práce, ak sa odsúdený v čase výkonu tohto trestu nie z vlastnej viny stal trvalo práceneschopným alebo invalidným alebo z iných závažných dôvodov.

Súd nemohol obísť ani možnosti nápravy obžalovaného, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania. Z vyjadrení obžalovaného počas priebehu trestného stíhania vyplynulo, že si uvedomuje svoje protiprávne konanie, toto ľutuje a sľubuje snahu po náprave a teda ani krajský súd nemal dôvody spochybniť ani jeho vyjadrenie o tom, že bude riadne pracovať a viac ho na súde neuvidíme.

Aj krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade účel trestu možno očakávať aj od uloženia trestu povinnej práce 200 hodín a preto takto uložený trest nepovažoval odvolací súd za neprimeraný. Preto okresným súdom uložený trest povinnej práce aj podľa senátu krajského súdu spravodlivo zohľadňuje konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy, vychádzajúc zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému zločinu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia). Preto okresným súdom uložený trest povinnej práce je trestom uloženým v súlade so zákonom a súčasne trestom primeraným a spravodlivým.

Vzhľadom k vyššie uvedenému bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.